

XIX

В кабинета на Атомния пират беше топло и уютно. Мека светлина се разливаше по периферията на голям полюей, модерна музика се разнасяше от миниатюрен магнетофон. Атомният пират пушеше с удоволствие и се люлееше в едно плаващо кресло. Специална инсталация всмукваше дима от цигарите му. Пиратът замечтано гледаше картата на Земята и изпускаше кълба дим. Изведнъж се извъня и в кабинета влезе млада девойка, придружена от въоръжен човек. Тя беше с красиво лице, дългите ѝ кестеняви коси се спускаха по раменете ѝ свободно, големите ѝ кафяви очи като на сърна гледаха с презрение и говореха за непристъпност. Гордата и стройна снага би събудила възхищение у всеки мъж.

- Е, това ни е петата поредна среща, Милена – изрече Атомният пират, като се обърна с креслото си към нея, продължавайки да се клати. – От погледа ти виждам, че не си разсъдливо момиче. Гледаш ме сякаш не съм мъж.

- Да, наистина не сте! Вие сте изверг! - извика Милена възмутено. - Вие сте един престъпник и варварин. Целият ви вид е вид на убиец!

- Спокойно, малката, спокойно! – със злобен и съскащ глас я прекъсна Атомният пират. – Ще се вразумиш, след като одера жив онзи твой годеник!

- Само посмейте, тогава аз ще ви издера очите със собствените си ръце! – очите на девойката засвяткаха.

- Много ти е гореща кръвта, но ще я поохладя! – закани се пиратът. – Ще ти дам срок до друг ден, за да си помислиш. Твоят глупак нищо няма да изгуби, а ще спечели, ако се откаже от теб. Давам му една не по-лоша от теб, а освен това ще му давам колкото иска пари, ако се съгласи да

работи за мен. Ще му направя по-голям рай от този във вашата глупава страна, неизвестна на света. А той може да се прочуе повече от Толстой, повече от Хемингуей, повече от който и да е известен писател.

- Вие сте една човешка отрепка, един изверг и нищо повече! Вашите низки цели никога няма да бъдат достигнати! Вие сте един циничен и мръсен тип! – извика разгневена Милена и се разплака от вълнение.

- Ще запееш друга песен в други ден! – заплаши я Атомният пират. – Твоят приятел ще стане неузнаваем, защото друга ще го целува и друга ще го милва. А той обича новите неща, нали е поет! Търси нови страни, нови хора и, разбира се, нова любов. Ще разбере, че без пари на този свят не се живее, тъй както не се живее с една и съща жена през целия живот.

Милена беше измъкната от кабинета в безсъзнание. Този мръсен пират искаше да ѝ отнеме Йолик, а нея да направи своя любовница. Колко отвратително!...